

[Jens Thomsen.]

intet rimeligt Forhold mellem den Rente, Nationalbanken tager af Laantagerne, og den Rente, som Banken giver af Indskuddene.

Dette Forhold i Forbindelse med de foreliggende Lovforslag viser, at de Mænd, der skal lede Danmarks Økonomi gennem Nationalbankens Administration, ikke er deres Opgave voksen.

Paa min Gruppens Vegne vil jeg anbefale at stemme imod de foreliggende Lovforslag.

Oluf Pedersen: Det er forstaaeligt, at de saakaldte „ledige Penge“ volder ikke blot Direktionen i Nationalbanken, men ogsaa Regeringen, ja, vel os alle Bekymringer. Thi Pengene er anbragt i Clearingen og Dækningen for Besættelsesudgifterne, og selv om Banken naturligvis faar dem tilbage igen, vilde et Krav om deres øjeblikkelige Indfrielse medføre en Seddeludstedelse, som fik vort solide Pengevæsen til at bryde sammen — gennem Prisstigning, ved Fald i Seddelværdien.

De om dette Problem foreliggende Lovforslag er derfor ikke ubegrundede, og Lovforslaget om Bankvæsen anser jeg for at være en god og nyttig Foranstaltning.

Efter sidste Krig var Folk, ja, ogsaa Bankerne, rent taabelige i Retning af at ville have Pengene ud i Spekulation — man havde dengang paa Følelsen, at vi var blevet meget velhavende her i Landet. Jeg tror dog, at denne Fare efter den nuværende Krig ikke vil være saa stor.

Det andet Lovforslag, Forslaget om Statsgældsbeviser, Skatkammerbeviser og Spareobligationer, synes jeg ikke er noget godt Forslag, selv om det Angreb, der fra visse Sider rettes imod det, maa anses for at være overdrevent. Jeg skal nøjes med at sige, at jeg ikke anser det for nyttigt — om end vel uskadeligt. Det, der overrasker mig mest, er dog, at Nationalbanken ikke har stillet mere vidtgaaende Krav, ja, har undladt det, jeg maa anse for at være det vigtigste, hvis vi skal undgaa en stor, varig Prisstigning. Dette skyldes dog ikke, at man i Nationalbanken ikke er klar over Forholdene, thi det hedder i Nationalbankens Skrivelse:

„Det ligger i Sagens Natur, at Opgangen i Ejendomspriserne og andre Forskydninger, der er en Virkning af Pengerigeligheden, kræver særlige Foranstaltninger, men man skal ved denne Lejlighed indskrænke sig til at stille Forslag om Foranstaltninger paa de to nævnte Omraader.“

Banken rører her ved det, jeg maa anse for at være det vigtigste.

Det er uheldigt med Prisstigning, og vi har lovgivet imod Prisstigninger paa snart sagt alle Omraader, bortset fra den værste Prisstigning: Stigningen i Jordværdien. Heroverfor er der ikke sat væsentligt ind. Jeg ved nok, at man har vedtaget og nu fornyer en Begrænsning af Pantsætningen, men jeg sagde, da denne Lov vedtoges første Gang, at det kun var en midlertidig Foranstaltning af begrænset Værdi, og jeg har gentaget det Gang paa Gang og kan ikke undlade at beklage, at Regeringen ikke har sat stærkere ind paa dette Omraade.

Det er da ogsaa betegnende, at der fra vore Nationaløkonomer, som ikke er bundet af Pressehensyn, Professorerne Carl Iversen og Axel Nielsen, er efterlyst en Indsats paa dette Omraade, for de plejer jo ellers at være ret konservative, naar det gælder Økonomi.

Axel Nielsen skrev i „Børsen“s Nytaarsnummer:

„Alle Prisstigninger, der ikke er begrundet i den herskende Varemangel, vil fæstne sig og kan kun nedbringes gennem en Krise. Det gælder Arbejdslønnen, der vanskeligt lader sig sætte ned, det gælder Ejendomspriserne, hvad vi kender fra de sidste Aartier, hvor den øvrige Befolkning maatte yde Tilskud til Landbruget som Følge af, at det ikke kunde forrente de høje Ejendomspriser. Det er denne Langtids-Virkning, som det efter mit Skøn gælder om nu at holde sig for Øje. Landbruget kan gerne for mig faa høje Priser nu, selv om Tidspunktet synes mærkeligt valgt, hvor store Dele af vor Befolkning lider Nød, saa man staaar paa Spring ind i den onde Cirkel. Men naar de høje Priser sætter sig Spor i stigende Ejendomspriser, bør man være klar over, hvad Følgen maa blive. Forbløffende lidt har man i øvrigt hørt til Georgeismen, der dog ogsaa maatte være interesseret i, at Ejendommens Pris ikke steg.“

Det er aabenbart en Ikke-Georgeist, der kræver, at der nu gennemføres Grundskyld.

Og Professor Carl Iversen skrev i „Vejen frem“ i Anledning af en Artikel om Inflationstruselen:

„Jeg er enig med Artiklens Forfatter i, at en klækkelig Forhøjelse af Grundskylden kan være et virksomt Middel i Kampen mod stigende Ejendomspriser. Det har i øvrigt baade Professor Axel Nielsen og jeg selv fremhævet og efterlyst et Fremstød fra georgeistisk Side i den nuværende Situation.“